

AJA IVANOVA

VITA LIBERTE

NODARBOŠANĀS: juriste, nodokļu un finanšu konsultāciju uzņēmuma *BDO* partnere.

ĀRPUS DARBA: mīl kultūru un to atbalsta, sporto (spēlē tenisu) un to atbalsta (bijusi Latvijas Sieviešu futbola fonda prezidente).

JAUNS IZAICINĀJUMS: nesen dibinātais mākslas fonds *VV Foundation*, kura pirmais notikums ir latviešu izcelsmes zviedru gleznotāja *Lara Strunkes* personālizstāde *Aiza* (līdz 11. maijam skatāma Latvijas Dzelzceļa vēstures muzejā).

1. ES TICU – VISAM PAMATĀ IR DARBS.

Ja tu neieguldi vairāk, nekā no tevis prasa, attīstības nebūs. Pie manis reiz mājās ciemojās kāda sabiedrībā zināma dāma, tik tikko bijām apsveicinājušās, bet viņa man uzreiz ar jautājumu: «Klau, bet kāpēc tu esi veiksmīga? Esi talantīga vai vienkārši daudz strādā?» Nodomāju, ka acīmredzot viņa to jautā sev. Jo, manuprāt, tas nav izslēdzošs. Talants ir labs starts, bet galā var nonākt ar darbu. Rakstniekam *Malkolmam Gledvelam* bija teorija par 10 000 stundu praksi kādā konkrētā jomā, pēc kuras jebkurš cilvēks sasniedz eksperta līmeni. Nesen biznesa partneris atgādināja tos laikus, kad vēl bijām algoti darbinieki. Seši rītā, bet *Liberte* jau darbā un vakarā, kad visi prom, vēl sēž. Ja tu domā, ka, strādājot no deviņiem līdz sešiem, kļūsi par uzņēmuma īpašnieku, – nu nekā!

2. ESMU KLAUSĪTĀJA.

Arī dzīvē, ne tikai biznesā esmu vairāk klusētāja nekā runātāja. Manuprāt, troksnis palīdz noslēpties un īpaši sapulcēs ir destruktīvs. Tāpēc plānoju birojā ieviest kontrolētu klausīšanās principu – attiecīgajā brīdī runāt var tikai viens cilvēks, pie kura atrodas konkrēts priekšmets, piemēram, zīmulis.

3. VIENMĒR VAR LABĀK.

Mani visbiežāk spēj sadusmot paviršība. Virspusēja attieksme pret sevi, otru cilvēku, darbu ir mūsdienu sērga. Ne tikai darbā, bet vispār dzīvē kaitina, ja kaut kas tiek pasniegts kā izdarīts, lai gan varēja daudz labāk.

FOTO NATĀLIJA GOLUBOVA. STILS LAILA TRILOPA. GRIMS UN MATU SAKĀRTOJUMS LĪGA VEKMANE. APĒRBS MANGO UN NO PERSONISKĀS GARDEROBES

4. PRASĪT, PIRMS DOT, – MAN TAS NAV SAPROTAMI.

Labam darbam nav algas. Turpretī Y paaudzei tas ir ļoti raksturīgi – atnāk un sākumā paprasa algu, pirms tu vēl zini, vai viņš vispār kaut ko noderīgu tev spēj piedāvāt. Bet redzu un priecājos, ka savukārt jaunie, Z paaudze, kam tagad ir ap 20, nedaudz pāri, ir pavisam atšķirīgi – ar citām vērtībām, viņus neinteresē materiālais guvums, bet lielas idejas un brīva, nepiesieta dzīve. Šajā paaudzē es redzu ļoti lielu potenciālu arī mūsu sabiedrībai.

5. JAU KĀDU LAIKU MĒĢINU RAKSTĪT DIENASGRĀMATU.

Esmu novērojusi, ka tie, kas ir veiksmīgi, bieži vien raksta dienasgrāmatas – retrospektīvas vai uz priekšu motivējošas, bet svarīgi, ka šādi tiek formulēti un uzturēti moto. Pašlaik man tā ir došana. Dažiem šķiet, ka biznesmenim vienīgais mērķis ir nopelnīt sev. Milzīgā neizpratne sabiedrībā attiecībā pret uzņēmējiem un varoņiem cilvēkiem ir ļoti gremdējoša. Lai arī no malas šķiet, ka ir manta, statuss, viss viegli un smuki nāk, otrā pusē tam ir daudz sviedru un klapatu.

6. BRĪŽIEM NOSPIEŽ SAJŪTA, KA ESMU PĀRĀK APKRĀVUSIES, tajā

skaitā ar mantām. Kabinētā pie sienas kā atgādinājums man ir Aijas Zariņas glezna *Esības vieglums* ar meiteni,

kura rokās kā balonu gaisā tur dziedziņā kaiju. Tas ir 2010. gada darbs, ļoti gaišs un pozitīvs. Un šis temats – esības vieglums – man ir ļoti aktuāls. Jo viegli eksistēt nav viegli. Arī atteikšanās bieži vien ir grūta. Nenoliedzami, man ir grūti šķirties, un to droši vien arī ārēji var redzēt – it kā runāju par esības vieglumu un nemateriālajām vērtībām, bet joprojām piedalos sabiedrībā, kur materiālās vērtības ir svarīgas, un pieņemu šos noteikumus. Tomēr atgādinu sev, ka bagāts ir nevis tas, kam daudz pieder, bet tas, kam neko nevajag.

7. GRIBU RAKTIES DZIĻUMĀ.

Mūsu rīkotās Lara Strunkes izstādes temats ir aiza, kuras motīvu mākslinieks turpina attīstīt vairākus gadus. Larim konkrētā interese radās Islandē – apstājās autobusa pieturā un ieraudzīja aizu, tik vienkārši. Un tas ir temats, ko viņš ir pētījis un attīstījis gadiem, draugi jau pat sarakstījuši filozofiskus apcerējumus par aizu. Lara spēja noturēt uzmanību, būt vērigam un iet dziļumā ir īpašības, ko gribu sevi attīstīt. Mana *aiza* – tas ir cilvēks. Jurista profesija man tiešām šķiet ļoti interesanta, bet, ja nebūtu metusies biznesā, droši vien būtu antropoloģe.

8. MAN IR RAKSTURĪGI SAKĀPINĀT NEGATĪVISMU, UN TAS KAITINA PAŠAI SEVĪ.

Bet esmu Jaunava – noveļu uz to. Apzinos, ka ar savu ego man daudz jāstrādā. Esmu mēģinājusi arī pie Jura Rubeņa atdalīt ego no sevis pašas. Nav tas vienkārši – būt piekāpīgāki. Es arī sev diez ko nepatīku – kritizēju. Šī nemitīgā

Ieteikums

JEBKURŠ CILVĒKS IR SLINKS, ES ARĪ. BET TERMIŅŠ UN PAŠDISCIPLĪNA IR ĻOTI SVARĪGI.

Lai būtu disciplīna, pamatā ir plāns. Jo, ja nav prioritāžu plāna, ir viegli apjukt. Gandrīz katru dienu gadās, ka ir desmit uzdevumi un neizpratne – visiem termiņš šodien. Pirmkārt, saproti, kurš ir vissvarīgākais uzdevums.

Kuru uzdevumu var pārcelt uz rītdienu, jo termiņus

vienmēr var pārcelt. Jo vairāk steigsies, jo mazāk būs laika. Vistrakāk ir tad, ja dienai pienāk gais un esi nonācis pats ar sevi vienā vienīgā haosā, jo stress uzdzinis nespēju koncentrēties un termiņu slogs nospiedis tā, ka beigās neesi izdarījis nevienu punktu.

arī pieļaujot, ka man nebūtu veicies profesijā, es diez vai būtu pilnībā nodevusies ģimenes dzīvei, tā man nebija prioritāte. Ja vienā jomā liec akcentu, cita mazliet piekļibo. Laika nav – tā ir aizbildināšanās. Jautājums ir tikai par prioritātēm.

10. NEKAS NAV PASAULES GALS.

Šorīt bija kārtējā situācija, kas to apliecina. Kā psiholoģe darbojos diezgan bieži. Zvana darbiniece un raud, nav gulējusi, izšķirusies no sava drauga, nākamnedēļ darbā nebūs, vispār nezina, kad būs, jo ir traģēdija un bezdibenis. Es pazīstu šo situāciju – tobrīd tiešām ir sajūta, ka viss. Tā kā viņa ir jaunāka par mani, es kā vieda vecmāmiņa varu teikt – šis ir sākums. Dažreiz mani jau iestājas cinisma fāze, jo esmu redzējusi visādas situācijas un neviena nav pasaules beigas, ja vien tu esi dzīvs. ■

sevis sodīšana ir klātesoša. Bet cilvēks jau ļoti daudz negāciju patiesībā izmet tikai tāpēc, ka netic pats sev. Viskas greisirdības, apskaušanas ir tāpēc, ka netici sev. Spēja sevi mīlēt man vēl ir jāmācās.

9. VĒRTĪBAS AR GADĪEM MAINĀS.

Jaunībā svarīgi sevi pierādīt, bet pusmūžā saproti – kam tu sevi pierādīsi? Pasaules kontekstā jau tāpat man nekas īpaši daudz nav sanācis. Bet,